

Tít ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrisekum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Álitið um barnaansing:

— Ein asylskipan fyri 100 árum síðan

— ein parkeringsskipan fyri børn í dag, sum als einki nýtt
hefur við sær, segði ein mamma m. a. á fundi um ansing-
arspurningin í Havn, mánakvöldið.

— «Gott at eg eingi børn
eigi, tá eg hoyri, hvat pol-
itikararnir her í kvöld
hava ført fram»

— Hetta var niðurstøð-
an hjá einum fundarlut-
takara í Landsbókasavn-
inum, har fundur mána-
kvöldið var um ansing-
arspurningin í Havn.

Tá reisti Katrin Dahl, í
lotuni býráðslimur seg,
sum gongur inn fyri ál-
itinum, og segði: «Andstøða
mennir. Eftir henda
fundin havi eg enn meira
hug og áráði at fara undir
arbeiðið við at finna alter-
nativar loysnir at ansa
børnunum.

— Hóast hesi sjónarmið
komu fram seinast á fund-
inum, har 200 fólk í góðar
tveir timar høvdu umrøtt
álitið hjá Tórshavnar bý-
ráð, so visir hetta, hvussu
langt partarnir standa frá
hvorum øðrum, og
hvussu litið tað loysti seg
at koma fram við tí, sum
foreldur í trøgstøðu
kenna, tí ikki fæst trygg
ansingarpláss til børn í
Havn.

Trongligt var á Lands-
bókasavninum, har Fø-
roya Pedagogfelag bjóðaði
til fundar, og helst hevði
felagið ikki vænta so stóra
undirtøku. Fólk stóðu,
sótu og hingu — sum síð

tunnu, í vindeyg-
karmum, á borðum og
stólum, í forhøllini og ann-
ars allastaðni, har mögu-
leiki var fyri at hoyra røð-
urnar og tað, sum varð
framfært.

Kringumstøðurnar
høvdu avgjørt ávirkan, tí
vónloysi móti álitinum og
tí, sum viðhaldsfólkið
vildi sannføra fundar-
fólkið um, stóð ikki mót
við tað, sum fólk vóru
komin at frætta nærri um.

Álitið um barnaansing
hefur verið umrøtt í bløð-
unum og sjónvarpi. Einki
av tí, sum politikararnir
fórðu fram hetta kvöldið,
segði fólkí nágreiniligari,
hvat ætlanin var, annað
enn tey vistu framman-
undan.

Ingrid Dalsgaard, for-
maður í Føroya Pedagog-
felag, segði um at byta
ansingarplássini sundur í
hálvdagspláss.

— Eg arbeiði á stovni,
har 72 børn eru. Eg havi
kannað tørvin hjá foreldr-
unum til hálvdagspláss,
og av teimum núverandi
72 plássunum, eru bert trý
foreldrapláss, sum kunnu
noyðast við hálvt pláss!

Eyðun Joensen, sálar-
frøðingur og limur í Skúla-
ráðnum segði, at álitið var
at sammeta við ein vana-

ligan fristil, men hann helt
kortini, at sjálvt í einum
vánaligum fristili, kundi
ein finna hugskot, sum
var vert at kanna nærri.
Um hetta var gjørt í sam-
ráð við foreldur og peda-
gogar, varð møguleiki fyri,
at álitið ikki «fór av spor-
inum».

Eyðun Joensen helt
ikkí, at talan var um við-
tal, sum býráðið fórði
fram, tá prát hevði verið
við foreldrabólkar. Hann
helt, at tað nærri snúði seg
um eitt forhoyr, og áleiði
politikarunum, at teir ikki
fóru at vinna sær polit-
iskar neisir burtúr slik-
um máli, sum var so við-
kvæmt sum barnaansing.
Hann helt tað vera eina
skaðiliga framferð.

Lisbeth Petersen, í
lotuni býráðsformaður,
fekk orðið og greiddi frá
álitinum. Hon fórði m. a.
fram, at ítróttarhallir og
Badmintonghøllin standa
tómur átta timar dagliga,
og at tað tí var náttúrligt,
at nýta hesar til ansing.

Limur í áhugabólkinum,
sum virkar fyri at fáa fri-
tíðarheim, vildi vita, um
møguleiki var hjá teimum,
at sleppa upp í part, tá
umrødda álit nú skal
kannast og viðgerast
nærri.

Spurningurin til polit-
ikararnar var, um tað var
gjørligt at skipa barna-
ansing, sum skilst, skuldi
fara at virka frá 1. januar
1986, og hvør var í nevnd-
ini fyri hesum?

Lisbeth Petersen segði,
at umsitingin hevði gjørt
álitið og at limir í býráðs-
nevndunum høvdu verið í
arbeiðsbólkinum. Hon
visti ikki, um virksemd
kundi fáast at standa til 1.
januar, tí tað skuldi fyrst
nú farast undir nágreini-
ligari kanningar.

Ein vildi vita, hvi júst
pedagogútbúgvingin varð
gjørd til, at pedagogar var
ein serlig rasa í Føroyum.

Hon fórði fram, at
eingin helt tað vera løgið,
at ein fólkaskúlalærari
undirvisti í fólkaskúla-
num og mælti politikar-
unum til at spyrja 7 ára
gomul, um tey vildu und-
irvisast av lærara ella
øðrum?

Tosað varð so aftur og
fram um Meinigheits-
húsið, høllirnar og hvør
skuldi ansa børnunum,
eins og uttanumringstøð-
urnar har spælið skuldi
fara fram. Men eingin ávis
loysn varð funnin, tí —
sum so ofta varð ført
fram: — Vit hava ikki
gjørt eitt endaligt álit.

Hetta er bert byrjanin tí,
at grønt ljós er givið, so
farast kann undir alternat-
iva ansingarhættir. Bert
ein dagstovnur verður
bygdur afturat í Havn,
sum bert — saman við
Dagroktarstovninum,
kann ansa 130 børnum,
varð sagt — Politikararnir
viðgingu her, at tørvurin
var at fáa umleið 600 ans-
ingarpláss.

— Tá bað Ronald Poul-
sen, býráðslimur, um
orðið.

Hann byrjaði nærum
við Adam og Evu, og
segði: — Tað er náttúrligt
at tvey finna saman, og
tað er eisini náttúrligt, at
børn koma burtúrur
(látur).

— Her eru tað foreldrini,
sum mugu taka ábyrgdina
av møgulegum børnum, tí
tað kann ongantíð verða
uppgáva, sum kommunan
skal taka sær av. Ronald
Poulsen helt ikki, at
kommunan í slíkum føri
hevði verið eiðasor, og
hann skilti ikki, hvi júst
pedagogar skuldu ansa
børnum. Hann nevndina
Dagrokina í hesum sam-
bandi, men visti eisini at
KFUK og KFUM, Frels-
unarherin o. s. fr., har
hann legði dent á, at har
var eingin komin skeivur
útaftur!

Hann fíltist eisini á, at
heitið «borgarligur poli-
tikur» var heft at ál-
itinum og sannførdi fundar-
fólkið um, at børn hjá
fólkafloksfólki, tjøð-
veldisfólki ella komm-
unistum, vóru fyri honum
líka góð — ella sum hann
tók til «líka feitt fyri
meg».

Katrin Dahl helt ikki, at
hetta álitið klykti niður á
núverandi stovnar. Hon
vildi hava alternativatva
ansing, tí meira enn 50
pst. av ansingartørvinum
í Havn, ikki var nøktaður.
Hon segði, at gulløldin
var av í Føroyum, og at
tað tí ikki vóru pengar til
vanligar stovnar. Tað
noyðdust fólk at góðtaka.

Katrin Dahl visti at siga
frá tiltaki í Danmark, har
eini illa farin hús stóðu.
Børnini høvdu her tikið
húsið í nýtslu og høvdu
kaninir — sjálvt geitir eis-
ini á økinum kring hetta
húsið, og at tað var eitt
fantastiskt tiltak, sum føy-
oyingar áttu at roynt, tí
vit hava náttúruna og hon
kostar einki!

Hóast nógvar atfinningar
til álitið, so var niður-
støðan hjá viðhaldsfól-
kunum, at andstøða mennir
og tí var tað enn meira
spennandi at fara í holt
við alternativu ansing-
skipanina.

Óli í Áarstovu

Eg fekk onga føðing-
dagsgávur, tá eg
fylti 60...

— ★ —

Í síni frálíku frágreið-
ing um vetrarskránni
hjá útvarpinum
«gloymdi» Jógvan
Arge at siga, at teir
framvegis í steðgum
millum tvær tónleika-
sendingar, fara at
spæla «eitt sindur av
tónleiki».

Petur P. Dahl, skúla-
stjóri í Hoyvik, segði frá
viðurskiftunum á skúla-
num har. Hann fórði
fram, at børnini ofta komu
í skúla kl. átta á morgni,
hóast tey áttu at mæta kl.
10.

Tað kom av, at børnini
vóru einsamøll og tí einki
høvdu at taka sær til
heima.

Har var tó eingin ans-
ingarskipan enn, men
skúlin vildi finna hýsa
børnunum uttanfyri
skúlatíð, men so skuldu
fólk vera um tey, sum
kundu skipa børnunum
fritíðina, at gera eitt hvørt.

Ein mamma spurdi, hvi
alternativ ansing er so
spennandi, og fyri hvønn
hon var tað. Hon helt at
álitið visti á eitt asyl, sum
varð nýtt fyri 100 árum
síðan — eitt parkering-
pláss í nútíðarmáli. Hon
vildi ikki at hennara børn
skuldu nýtast sum
«forsøgskaninir» fyri
alternativ, sum var avlød-
að og nýhugsan uttan-
lands fyri 100 árum síðan.
Hon bað býráðspolitikar-
arnar fara heim at lesa
søguna um hetta mál.

Fundurin endaði við
byrjanini í greinini og hó-
ast henda fundarfrásøgn
ikkí er fullgjørd, tí meria
enn tað skrivaða varð sagt
og viðgjørt, so stendur
eftir, at álitið um barna-
ansing ikki ber í sær nakr-
ar leiðbeiningar, men bert
er eitt skjal, sum nú skal
farast undir at tilvirka.

Dagny

